

PRESUDA SUDA

16. srpnja 1998. (*)

„Direktiva 89/104/EEZ – Iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga – Roba stavljena na tržište u Zajednici ili u trećoj zemlji”

U predmetu C-355/96,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u koji je uputio Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud, Austrija) u postupku koji se pred tim sudom vodi između

Silhouette International Schmied GmbH & Co. KG

i

Hartlauer Handelsgesellschaft mbH,

o tumačenju članka 7. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989 L 40, str. 1.), kako je izmijenjena Sporazumom o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. (SL 1994 L 1, str. 3.),

SUD,

u sastavu: G. C. Rodríguez Iglesias, predsjednik, C. Gulmann (izvjestitelj), M. Wathelet i R. Schintgen, predsjednici vijeća, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, P. Jann, L. Sevón i K. M. Ioannou, suci,

nezavisni odvjetnik: F. G. Jacobs,

tajnik: H. von Holstein, zamjenik tajnika,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli:

- za Silhouette International Schmied GmbH & Co. KG, Klaus Haslinger, Rechtsanwalt, Linz,
- za Hartlauer Handelsgesellschaft mbH, Walter Müller, Rechtsanwalt, Linz,
- za austrijsku vladu, Wolf Okresek, Ministerialrat u uredu kancelara, u svojstvu agenta,
- za njemačku vladu, Alfred Dittrich, Regierungsdirektor u Saveznom ministarstvu pravosuđa, i Bernd Kloke, Oberregierungsrat u Saveznom ministarstvu gospodarstva, u svojstvu agenata,

- za francusku vladu, Catherine de Salins, zamjenica ravnatelja Uprave za pravne poslove Ministarstva vanjskih poslova, i Philippe Martinet, tajnik u istoj upravi, u svojstvu agenata,
- za talijansku vladu, Umberto Leanza, voditelj službe za diplomatske sporove pri Ministarstvu vanjskih poslova, u svojstvu agenta, i Oscar Fiumara, Avvocato dello Stato,
- za švedsku vladu, Erik Brattgård, departementsråd u odjelu za vanjsku trgovinu pri Ministarstvu vanjskih poslova, Tomas Norström, kansliråd u istom ministarstvu, i Inge Simfors, hovrättsassessor u istom ministarstvu, u svojstvu agenata,
- za vladu Ujedinjene Kraljevine, Lindsey Nicoll, iz Treasury Solicitor's Department, u svojstvu agenta, i Michael Silverleaf, barrister,
- za Komisiju europskih zajednica, Jürgen Grunwald, pravni savjetnik, i Berend Jan Drijber, član pravne službe, u svojstvu agenata,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši usmena očitovanja Silhouette International Schmied GmbH & Co. KG, koje zastupa Klaus Haslinger, Hartlauer Handelsgesellschaft mbH, koje zastupa Walter Müller, talijanske vlade, koju zastupa Oscar Fiumara, i Komisije, koju zastupa Jürgen Grunwald, na raspravi održanoj 14. listopada 1997.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 29. siječnja 1998.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Rješenjem od 15. listopada 1996., koje je Sud zaprimio 30. listopada 1996., Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) uputio je Sudu na temelju članka 177. Ugovora o EZ-u dva prethodna pitanja o tumačenju članka 7. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989 L 40, str. 1., u daljnjem tekstu: Direktiva), kako je izmijenjena Sporazumom o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. (SL 1994 L 1, str. 3., u daljnjem tekstu: Sporazum o EGP-u).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između dva austrijska društva, Silhouette International Schmied GmbH & Co. KG (u daljnjem tekstu: Silhouette) i Hartlauer Handelsgesellschaft mbH (u daljnjem tekstu: Hartlauer).
- 3 Članak 7. Direktive u vezi s iscrpljenjem prava koja proizlaze iz žiga predviđa:
  - „1. Žig ne daje nositelju žiga pravo zabrane njegove uporabe za proizvode koji su stavljeni na tržište u Zajednici pod tim žigom od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se ako postoje zakoniti razlozi zbog kojih se nositelj žiga protivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda, posebno ako je stanje proizvoda promijenjeno ili pogoršano nakon što su stavljeni na tržište.”
[neslužbeni prijevod]
- 4 U skladu s člankom 65. stavkom 2., u vezi s Prilogom XVII., točkom 4. Sporazuma o EGP-u, članak 7. stavak 1. bio je izmijenjen za potrebe Sporazuma tako da je izraz „u Zajednici” zamijenjen s „na državnom području ugovorne stranke”.
- 5 Članak 7. Direktive prenesen je u austrijsko pravo člankom 10.a Markenschutzgesetzes (Zakon o zaštiti žigova), čiji prvi stavak predviđa: „Pravo koje proizlazi iz žiga ne daje nositelju pravo da trećoj osobi zabrani njegovu uporabu u odnosu na proizvode koji su pod tim žigom stavljeni na tržište Europskog gospodarskog prostora od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.”
- 6 Društvo Silhouette proizvodi naočale viših cjenovnih razreda. Stavlja ih na tržište diljem svijeta pod žigom „Silhouette”, registriranim u Austriji i većini država u svijetu. U Austriji društvo Silhouette snabdijeva optičare naočalama; u drugim državama to društvo ima podružnice ili distributere.
- 7 Društvo Hartlauer prodaje naočale putem svojih brojnih podružnica u Austriji i njegove niske cijene predstavljaju glavni faktor prodaje. Njega ne snabdijeva Silhouette jer to društvo smatra da bi distribucija proizvoda Silhouette od strane društva Hartlauer bila štetna za njegov ugled kao proizvođača modnih naočala vrhunske kvalitete.
- 8 U listopadu 1995. društvo Silhouette je prodalo 21 000 demodiranih okvira naočala bugarskom društvu Union Trading za iznos od 261 450 USD. To je društvo zadužilo svog predstavnika da uputi klijente da prodaju okvire za naočale samo u Bugarskoj ili u državama bivšeg Sovjetskog Saveza i da ih ne izvoze u druge države. Predstavnik je potvrdio društvu Silhouette da je prenio te upute kupcu. Međutim, Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) je istaknuo da nije bilo moguće provjeriti je li se to uistinu dogodilo.
- 9 U studenome 1995. društvo Silhouette je isporučilo dotične okvire društvu Union Trading u Sofiji. Društvo Hartlauer je kupilo tu robu – prema Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) nije bilo moguće ustanoviti od koga – i ponudilo je na prodaju u Austriji od prosinca 1995. U tiskovnoj je kampanji društvo Hartlauer objavilo da je, iako dobavljač nije bilo društvo Silhouette, u inozemstvu uspjelo kupiti 21 000 okvira Silhouette.
- 10 Društvo Silhouette je pred Landesgericht Steyr (Zemaljski sud) pokrenuo postupak privremene pravne zaštite, u kojem je zahtijevalo da se društvu Hartlauer zabrani nuđenje na prodaju naočala ili okvira za naočale u Austriji pod njegovim žigom, ako ih samo društvo Silhouette nije stavilo na tržište Europskog gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) ili uz njegov pristanak. Društvo Silhouette je tvrdilo da nije iscrpilo svoja prava koja proizlaze iz žiga jer, u smislu direktive, prava koja proizlaze iz žiga iscrpljena su samo kada su proizvodi stavljeni na tržište EGP-a od strane nositelja žiga ili uz njegov pristanak. Svoju tvrdnju je temeljilo na članku 10.a Zakona o zaštiti žigova, člancima 1. i 9. Gesetz gegen den Unlauteren Wettbewerb (Zakon o suzbijanju nelojalne konkurencije, u daljnjem tekstu: UWG) i članku 43. Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (Opći građanski zakonik, u daljnjem tekstu: ABGB).

- 11 Društvo Hartlauer je tvrdilo da je zahtjev potrebno odbaciti, jer je društvo Silhouette nije prodalo okvire pod uvjetom da je isključen bilo kakav ponovni uvoz u Zajednicu. Prema njegovom mišljenju članak 43. ABGB-a nije bio primjenjiv. Osim toga, primijetilo je da Zakon o zaštiti žigova ne daje pravo za podnošenje zahtjeva za prestanak povrede i da, uzimajući u obzir nejasnu pravnu situaciju, njegovo ponašanje nije bilo protivno utvrđenoj praksi.
- 12 Landesgericht Steyr (Zemaljski sud) odbacio je zahtjev društva Silhouette, a u postupku žalbe odbacio ga je i Oberlandesgericht Linz (Visoki zemaljski sud u Linzu). Društvo Silhouette je uputilo zahtjev za reviziju pred Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud).
- 13 Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) je najprije ustanovio da se predmet koji se pred njim vodi odnosi na ponovni uvoz robe koju je izvorno proizveo nositelj žiga i stavio na tržište nositelj žiga u trećoj zemlji. Zatim je istaknuo da su prije stupanja na snagu članka 10.a Zakona o zaštiti žiga austrijski sudovi primjenjivali načelo međunarodnog iscrpljenja prava koje proizlazi iz žiga (načelo da su prava nositelja iscrpljena kada je proizvod koji nosi žig stavljen na tržište, bez obzira na mjesto gdje se to dogodilo). Naposlijetku, Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) je istaknuo da je u izlaganju obrazloženja austrijskog prava kojim se prenosi članak 7. Direktive navedeno da je namjera bila ostaviti rješavanje pitanja valjanosti načela međunarodnog iscrpljenja sudskoj praksi.
- 14 U tim okolnostima Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1) Treba li članak 7. stavak 1. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989 L 40, str. 1.) tumačiti tako da žig dodjeljuje svom nositelju pravo da zabrani trećoj osobi uporabu žiga za proizvode koji su stavljeni na tržište pod tim žigom u državi koja nije država ugovornica?
- 2) Može li nositelj žiga samo na temelju članka 7. stavka 1. Direktive o žigu zahtijevati da treća osoba prestane upotrebljavati žig za proizvode koji su stavljeni na tržište pod tim žigom u državi koja nije država ugovornica?“

Prvo pitanje

- 15 Svojim prvim pitanjem Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) u biti pita protive li se članku 7. stavku 1. Direktive nacionalna pravila koja omogućavaju iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga za proizvode koji su stavljeni na tržište izvan EGP-a pod tim žigom od strane nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.
- 16 Prvo valja podsjetiti da članak 5. Direktive „utvrđuje prava koja proizlaze iz žiga“, a članak 7. sadržava pravilo koje se odnosi na „iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga“.
- 17 U skladu s člankom 5. stavkom 1. Direktive registrirani žig daje nositelju isključiva prava koja proizlaze iz njega. Osim toga članak 5. stavak 1. točka (a) predviđa da ta isključiva prava daju nositelju pravo da spriječi sve treće osobe da bez njegova odobrenja u trgovačkom prometu upotrebljavaju, *inter alia*, svaki znak koji je istovjetan njegovom žigu u odnosu na proizvode ili usluge koje su istovjetne onima za koje je žig registriran. Članak 5. stavak 3. utvrđuje na način koji nije taksativan vrste

uporabe koje nositelj može zabraniti na temelju stavka 1., uključujući posebno uvoz ili izvoz proizvoda obilježen dotičnim žigom.

- 18 Kao i pravila sadržana u članku 6. Direktive, kojima se utvrđuju određena ograničenja učinka žiga, članak 7. određuje, u okolnostima koje navodi, da su isključiva prava koja proizlaze iz žiga iscrpljena tako da nositelj više ne može zabraniti uporabu tog žiga. Iscrpljenje prije svega podliježe uvjetu da su proizvodi stavljeni na tržište od strane nositelja ili uz njegovo odobrenje. U skladu s tekstom same Direktive iscrpljenje se događa samo ako su proizvodi stavljeni na tržište u Zajednici (u EGP-u nakon stupanja na snagu Sporazuma o EGP-u).
- 19 Zatim valja utvrditi da Sudu nije iznesen nijedan argument da bi se Direktivu moglo tumačiti tako da predviđa iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga za proizvode stavljene na tržište od strane nositelja ili uz njegovo odobrenje bez obzira na mjesto na kojem su stavljeni na tržište.
- 20 Naprotiv, društvo Hartlauer i švedska vlada tvrdili su da Direktiva ostavlja državama članicama mogućnost da u svom nacionalnom pravu predvide iscrpljenje ne samo u pogledu proizvoda stavljenih na tržište u EGP-u, već i za proizvode stavljene na tržište u trećim zemljama.
- 21 Tumačenje Direktive koju predlaže društvo Hartlauer i švedska vlada pretpostavlja da se, uzimajući u obzir tekst članka 7., Direktiva ograničava, u skladu sa sudskom praksom Suda koja se odnosi na članke 30. i 36. UEZ-a, na to da zahtijeva od država članica da predvide iscrpljenje unutar Zajednice, ali da članak 7. ne uređuje sveobuhvatno pitanje iscrpljenja prava koja proizlaze iz žiga, ostavljajući tako državama članicama mogućnost da donesu pravila koja se odnose na iscrpljenje koja nadilaze ona izričito utvrđena u članku 7. Direktive.
- 22 Kao što su istaknuli društvo Silhouette, austrijska, francuska, njemačka, talijanska i vlada Ujedinjene Kraljevine te Komisija, takvo se tumačenje protivi tekstu članka 7., kao i strukturi i svrsi pravila Direktive u vezi s pravima koja žig prenosi na svog nositelja.
- 23 U tom pogledu prvo valja napomenuti da, iako se u trećoj uvodnoj izjavi u preambuli Direktive navodi da „se čini da nije potrebno provesti potpuno usklađenje prava država članica o žigu”, istina je da Direktiva ipak predviđa usklađivanje u pogledu materijalnih pravila od ključne važnosti u ovom području, dakle, u skladu s istom uvodnom izjavom, pravila koja se odnose na odredbe nacionalnog prava koje najizravnije utječu na funkcioniranje unutarnjeg tržišta te da ta uvodna izjava ne isključuje potpuno usklađivanje s tim pravilima.
- 24 Prva uvodna izjava u preambuli Direktive podsjeća da u zakonodavstvu o žigovima koje se primjenjuje u državama članicama postoje razlike koje mogu spriječiti slobodu kretanja robe i slobodu pružanja usluga te narušiti tržišno natjecanje na zajedničkom tržištu, tako da je s ciljem uspostavljanja i funkcioniranja unutarnjeg tržišta potrebno uskladiti zakonodavstvo država članica. U devetoj uvodnoj izjavi naglašeno je da je od temeljne važnosti za omogućavanje slobodnog kretanja proizvoda i usluga osigurati da registrirani žigovi uživaju istu zaštitu u pravnim sustavima svih država članica, ali da to ne bi trebalo spriječiti države članice da prema vlastitom izboru dodijele veću zaštitu onim žigovima koji su stekli ugled.
- 25 U svjetlu tih uvodnih izjava, članke 5. do 7. Direktive valja tumačiti tako da sadržavaju potpuno usklađivanje pravila koja se odnose na prava koja proizlaze iz žiga. To je

tumačenje dodatno potkrijepljeno činjenicom da članak 5. izričito ostavlja državama članicama da zadrže na snazi ili uvedu određena pravila koja je posebno utvrdio zakonodavac Zajednice. Stoga u skladu s člankom 5. stavkom 2., na koji se odnosi deveta uvodna izjava, države članice imaju mogućnost osigurati veću zaštitu žigovima koji su stekli ugled.

- 26 U skladu s tim, Direktivu se ne može tumačiti tako da državama članicama ostavlja mogućnost da u svom unutarnjem pravu predvide iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga za proizvode stavljene na tržište u trećim zemljama.
- 27 Ovo je tumačenje štoviše jedino kojim se u potpunosti može ostvariti svrha Direktive, odnosno zaštititi funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Ako neke države članice mogu predvidjeti međunarodno iscrpljenje, a neke druge predviđaju samo iscrpljenje u Zajednici, to bi moglo neizbježno prouzročiti prepreke slobodi kretanja roba i slobodi pružanja usluga.
- 28 Takvom se tumačenju ne može prigovoriti, kao što je to učinila švedska vlada, da Direktiva, budući da je donesena na temelju članka 100.a Ugovora o EZ-u koji uređuje usklađivanje zakona država članica u vezi s funkcioniranjem unutarnjeg tržišta, ne može uređivati odnose između država članica i trećih zemalja, tako da je njezin članak 7. potrebno tumačiti tako da se Direktiva primjenjuje samo na odnose unutar Zajednice.
- 29 Čak i kad bi se članak 100.a Ugovora tumačio u smislu koji predlaže švedska vlada, ostaje činjenica da članak 7., kao što je istaknuto u ovoj presudi, nema za cilj uređivanje odnosa između država članica i trećih zemalja, već definira prava nositelja žigova u Zajednici.
- 30 Naposljetku, nadležna tijela Zajednice uvijek mogu putem sklapanja međunarodnih sporazuma u tom području, kao što je napravljeno u okviru Sporazuma o EGP-u, iscrpljenje predviđeno člankom 7. proširiti na proizvode stavljene na tržište u trećim zemljama.
- 31 S obzirom na gore navedeno, na prvo pitanje valja odgovoriti da se članku 7. stavku 1. Direktive, kako je izmijenjena Sporazumom o EGP-u, protive nacionalna pravila koja predviđaju iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga za proizvode stavljene na tržište izvan EGP-a pod tim žigom od strane nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.

Drugo pitanje

- 32 Svojim drugim pitanjem Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) u biti pita može li se članak 7. stavak 1. Direktive tumačiti tako da na temelju samo te jedne odredbe nositelj žiga ima pravo zahtijevati izdavanje sudskog naloga kojim se trećoj strani zabranjuje uporaba njegovog žiga za proizvode koji su stavljani na tržište izvan EGP-a pod tim žigom od strane nositelja ili uz njegovo odobrenje.
- 33 U svojoj odluci kojom je uputio zahtjev za prethodnu odluku, koju je kasnije pojasnio dopisom, Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) je istaknuo:
  - da je drugo pitanje bilo postavljeno jer Zakon o zaštiti žigova ne predviđa nikakvo pravo na zahtjev za prestanak povrede, niti sadržava bilo kakve odredbe koje odgovaraju članku 5. stavku 1. točki (a) Direktive. Zahtjev za prestanak povrede može se podnijeti samo ako istovremeno postoji povreda članka 9. UWG-a, čija primjena pretpostavlja rizik od zabune, koji ne postoji kada se radi o izvornim proizvodima nositelja žiga;

- u austrijskom pravu, barem u skladu s aktualnom doktrinom, nositelj žiga nema pravo podnijeti zahtjev za prestanak povrede protiv osobe koja obavlja paralelan uvoz ili ponovno uvozi proizvode zaštićene žigom, ako pravo na podnošenje takvog zahtjeva već ne proizlazi iz članka 10.a stavka 1. Zakona o zaštiti žigova. Stoga se na temelju austrijskog prava postavlja pitanje predviđa li članak 7. stavak 1. Direktive o žigu, koji ima isti sadržaj kao i članak 10.a stavak 1. Zakona o zaštiti žigova pravo podnošenja zahtjeva za prestanak povrede i može li nositelj žiga stoga zahtijevati, samo na temelju te odredbe, da se treća osoba suzdrži od upotrebe žiga za proizvode koji su bili stavljeni na tržište pod tim žigom izvan EGP-a.

- 34 U tom smislu valja podsjetiti da su, u skladu sa strukturom Direktive, prava koja proizlaze iz žiga definirana člankom 5., dok članak 7. sadržava važno pojašnjenje u pogledu te definicije tako da predviđa da prava koja proizlaze iz članka 5. ne dozvoljavaju nositelju da zabrani upotrebu žiga ako su uvjeti koji se odnose na iscrpljenje utvrđeni u toj odredbi ispunjeni.
- 35 U skladu s tim, iako nije sporno da Direktiva zahtijeva od država članica provedbu odredbi na temelju kojih nositelj žiga, kad su njegova prava povrijeđena, ima pravo na podnošenje zahtjeva za prestanak povrede protiv trećih osoba, ipak valja istaknuti da ta obveza proizlazi iz članka 5. Direktive, a ne iz članka 7.
- 36 S obzirom na takvo utvrđenje, prvo valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi direktiva sama po sebi ne može stvarati obveze za pojedinca te se stoga protiv njega nije moguće pozivati na direktivu kao takvu. Drugo, prema istoj sudskoj praksi nacionalni sud koji prilikom primjene nacionalnog prava mora tumačiti to pravo, neovisno o tome je li riječ o odredbama donesenim prije ili nakon direktive, obavezan je svoje tumačenje u najvećoj mogućoj mjeri uskladiti s tekstom i svrhom direktive kako bi ostvario njome propisani rezultat i na taj način poštovao obvezu iz članka 189. trećeg stavka Ugovora (vidjeti, *inter alia*, presudu od 13. studenoga 1990., Marleasing, C-106/89, Zb. str. I-4135., t. 6. i 8., i od 14. srpnja 1994., Faccini Dori, C-91/92, Zb., str. I-3325., t. 20. i 26.).
- 37 Na drugo pitanje stoga valja odgovoriti da, u skladu s obvezom nacionalnog suda da nacionalno pravo tumači u najvećoj mogućoj mjeri u skladu s pravom Zajednice, članak 7. stavak 1. Direktive ne može se tumačiti u smislu da nositelj žiga ima pravo na temelju samo te jedne odredbe zahtijevati da treća osoba ne upotrebljava njegov žig za proizvode koji su stavljeni na tržište izvan EGP-a pod tim žigom od strane nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.

Troškovi

- 38 Troškovi austrijske, francuske, njemačke, talijanske, švedske vlade i vlade Ujedinjene Kraljevine, kao i troškovi Komisije Europskih zajednica koja je podnijela očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

kao odgovor na prethodna pitanja koja mu je uputio Oberster Gerichtshof (Vrhovni sud) rješenjem od 15. listopada 1996., odlučuje:

1. Članku 7. stavku 1. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, kako je izmijenjena Sporazumom o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. protiv se nacionalna pravila koja predviđaju iscrpljenje prava koja proizlaze iz žiga za proizvode koji su stavljeni na tržište izvan EGP-a pod tim žigom od strane nositelja ili uz njegovo odobrenje.

2. Članak 7. stavak 1. Direktive 89/104 ne može se tumačiti u smislu da nositelj žiga ima pravo na temelju samo te jedne odredbe zahtijevati da treća osoba ne upotrebljava žig za proizvode koji su stavljeni na tržište izvan Europskog gospodarskog prostora pod tim žigom od strane nositelja ili uz njegovo odobrenje.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 16. srpnja 1998.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: njemački